

Alkotmánybíróság

Szegedi Törvényszék útján

Budapest

Donáti u. 35-45

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

Erkezett:
Személyesen
Átadókönyvvel/helyi kézbesítéssel
Faxon/e-mailen
Postán: 21.155.1.022.
308.5860

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK

Érk.: 2020 ÁPR. 06

Példány: 1 mell.: Bor

Az ügyiratsz.: 1.P. 20802/2016

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 0 7 5 1 - 0 / 2020

Erkezett: 2020 ÁPR 24.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 31

tartózkodási helye

alatti és

indítványozók a

Szegedi Törvényszék 2017. május 4. napján kelt 1.P.20.802/2016/33. sz., Szegedi Ítéltábla 2018. április 6. napján kelt Pf.I.20.801/2017/7. sz., valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2019. december 4. napján kelt Pfv.III.21.500/2018/5. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a részletesen kifejtett indokaink alapján a Szegedi Törvényszék 1.P.20.802/2016/33. sz., a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.801/2017/7. sz., valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.500/2018/5. sz. ítéletét, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

A hivatkozott ítéletek sértik Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdését (tisztességes eljáráshoz való jog) és a XXVIII. cikk (7) bekezdését (jogorvoslathoz való jog).

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A) Pertörténet és tényállás ismertetése

2003. december 16. napján kelt adásvételi szerződést kötöttünk a [REDACTED] -vel, mely szerint a [REDACTED] alatt nyilvántartott [REDACTED] alapterületű telek 66/494 tulajdoni illetőséget megvásároltuk [REDACTED] Ft összegben. A szerződésben rögzítésre került, hogy az eladó társasház fog építeni, melyből a II. emelet 4. sz. lakás, a földszinten a 3. sz. garázs és 1. sz. tároló tulajdonjoga fog megilletni, ezeknek az építési költsége [REDACTED]. Az eladó vállalta, hogy a lakás fölötti tetőtér beépítésére építési engedély módosítást megkéri az építési hatóságtól és szerkezetkészben beépíti [REDACTED] rt. A tetőtérben kialakításra kerülő ingatlanrész alapterülete nettó [REDACTED] m² (bruttó [REDACTED] m²). A lakás, a garázs és tároló építési költségét az eladónak megfizettük. Az eladó a teljes tetőtér-beépítést is magában foglaló építési költség megfizetését követelte, attól eltekintve, hogy az építési engedély módosítást a tetőtér beépítésére nem kért, szerkezetkészben nem építette be. Ezért pert indított a Debreceni Városi Bíróság előtt vételár hátralék megfizetése miatt (P.22.422/2006.). A bíróság az eljárása során nem tisztázta, hogy az engedélyt megkapták-e. Annak hiányában a

megállapodásra az érvénytelenség jogkövetkezményét kellett volna alkalmazni /BH 1984.102./. Az ítéletében feltételezésekbe bocsátkozott, hogy nyilvánvalóan rendelkeznie kellett építési engedéllyel és adott esetben ezen módosítását is kellett kérnie. A bíróság kötelezett a padlás tetőtér beépítési áron történő megtérítésére. Az ítéletet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság jóváhagyta, sőt a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság az ítéletet hatályban fenntartotta.

2010. szeptember 20. napján keresetet indítottunk a [REDACTED] vel szemben a szerződés érvénytelenségének megállapítása és kártérítés megtérítése iránt, kérve az eredeti állapot helyreállítását. A per során bizonyítást nyert, hogy a tetőtér beépítésére építési engedély módosítást nem kért az eladó. A perben szakértő bevonásával, [REDACTED] szakértői véleménye alapján megállapításra került, hogy nem kapott volna, mivel az OTÉK 105. §-a előírásának a lakás nem felelt meg. A Kft. az adásvételi szerződésben vállalt kötelezettségét nem teljesítette, nem kért építési engedély módosítást a tetőtér beépítésére, egy forgalomképtelen dolgot, más tulajdonát értékesítette. Sőt mivel építési engedélyt nem is kaphatott volna a tetőtér-beépítésére, ezért az adásvételi szerződésben lehetetlen szolgáltatásra is vállalkozott. A Debreceni Törvényszék 2013. december 18-án kelt 10.P.21.644/2010/65. sz. ítéletében elutasította a keresetünket, mivel az nem volt alapos. Ítéletének indokolásában hivatkozik, hogy az előzményi perben az alperesi jogelőd teljesítése hibás volt-e vagy sem a jogerős ítéletek a Pp. 229. § (1) bekezdése szerint ítélt dolgot teremtenek. Ezért a jelen perben sem vitatható, hogy az alperesi jogelőd teljesítése megfelelő volt a peres eljárásban vitt igények tekintetében. Kétségtelen tény, hogy a felperesek, amikor az alperesi jogelőddel kötött szerződés érvénytelenségére hivatkoztak, akkor egy új jogcímre utalva tette azt, az alapeljárásban az alperes által érvényesített vállalkozói díj megfizetése a jelen perbe vitt igénytől eltért. Az alperes bírósága úgy foglalt állást, hogy az alperes teljesítése megfelelő volt, további építési engedélyk beszerzésére nem kötelezhető, mivel a szerkezetkész állapot kialakítását vállalta, ami megtörtént. A beszerzett építési engedélyk alapján a vállalt munkát a felperesek birtokába adta, ezért hibás teljesítésről nem lehet szó. Erre figyelemmel a törvényszék azt nem állapíthatta meg – még egy másik jogcímen előterjesztett kereset körében sem – hogy az alperes lehetetlen szolgáltatásra vállalkozott.

Fellebbezésünket a Debreceni Ítéltábla 2014. december 8-án kelt Pf.II.20.333/2014/4. sz. ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Debreceni Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla alperesekkel szemben 2015. december 21. napján kereset indítottunk, melyet többször is kiegészítettünk. Keresetünkben a Pp. 2. § (3) bekezdésében foglaltak teljesítésének elmulasztása miatt az alapjogi sérelem esetén érvényesíthető jogkövetkezményként, méltányos elégtételt biztosító kártérítésként [REDACTED]-t és kamatait, a Ptk. 349. § (3) bekezdése, valamint Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján [REDACTED] vagyoni kár, [REDACTED]-t nem vagyoni kár, II. r. felperesnek 2005.09.01. napjától havi [REDACTED]-t elmaradt haszon és annak kamatai megfizetését kértük az alperesek egyetemleges kötelezése mellett. Kértünk továbbá I. r. felperes javára [REDACTED]-t kártérítést az I. r. alperes, a II. r. felperes javára [REDACTED]-t a II. r. alperes általi megtérítését. Keresetünkben részletesen kifejtettük, mindkét alperes vonatkozásában, hogy melyek voltak azok az eljárási és anyagi jogszabálysértések melyek kártérítési igényünket megalapozták.

Debreceni Törvényszék által elkövetett alapjogi sérelem következményeként Pp. 2.§ (3) bekezdése alapján méltányos elégtételt biztosító kártérítési igényünket az alábbiakra alapoztuk:

A/ Peres eljárása során

- A törvényszék a tárgyalásokat több esetben elhalasztotta, olyan okból, mely nem volta a per tárgya, az alperes tulajdoni lapon a széljegyek elintézését és az alapító okirat elkészítése miatt, több mint egy évig elhúzta a pert. Ezt bizonyítja a 2011. 04.27. 14. sz. jegyzőkönyv, 2011. 05.31. 18. sz. jegyzőkönyv, 2011. 07.06. 21. sz. jegyzőkönyv. 2011. 10.05. 22. sz. jegyzőkönyv szerint itt került sor az alperes jogi képviselőjének a tanúmeghallgatására, amit nem én kértem, mivel az alapító okirat, és a tulajdoni lap elintézetlen széljegyek voltak a meghallgatásának az oka. 2011. 11.21. 24. sz. jegyzőkönyv, 2012. 04.26. 29. sz. jegyzőkönyvben kezd a törvényszék az ügyünkkel foglalkozni. Majd ismét egy elhalasztott tárgyalás 2012. 05.23. 32. sz. jegyzőkönyv. 2012. 06.27. egy fő tanúmeghallgatás. 2012. 10.17. 39. sz. az ítélet kihirdetését 2012.11.09. napra kitűzi. 2012. 11.09. 40. sz. jegyzőkönyv nincs ítélethirdetés a tárgyalást elhalassza 2012.12.12. 42. sz. jegyzőkönyv nem történik semmi. 2012. 12.12.-től 2013. 12.09.-ig egy év kellett ahhoz, hogy a szakértő kirendelése, és a szakvéleménye elkészüljön, 2013.12.09. 64. sz. jegyzőkönyv a szakértő tanúként meghallgatása, majd 2013. 12.18. 67. sz. jegyzőkönyv ítélethirdetés. A bíróság figyelmen kívül hagyta, a Pp. 8. § (2) bekezdését, mely szerint a bíróság kötelezettségévé teszi azt, hogy minden perelhúzó magatartást megakadályozzon.

A Kúria Pfv.VIII.20.678/2011/3. sz. felülvizsgálati ítéletében: „formális jogszabálynak megfelelő bírói magatartást jelent, hanem az adott ügy konkrét eljárási és anyagi jogi kérdéseit tisztázó – megoldó koordinációt”, ami az alapperre a törvényszék részéről nem volt jellemző.

- A törvényszék 2012. október 17-én kelt 39. sz. jegyzőkönyvben, végzésben a határozathirdetést 2012. november 9. napjára halasztotta. 2012. november 9-én nem hirdetett ítéletet, hanem a tárgyalást 2012. december 12. napjára tűzte ki.

A bíróság, ha ítélethirdetés időpontját meghatározza, az azt jelenti, hogy akkor a bíróság a pert befejezettnek tekint, azt követően már bizonyítási indítvány és egyéb beadványok benyújtására nincs lehetőség a Pp. előírása alapján. A Pp. ítélet hirdetésre vonatkozó előírását nem tartotta be, mivel ítéletet több mint egy év elteltével 2013. december 18-án hirdetett. Ezzel megszegte a határozatok kihirdetésére és közlésére vonatkozó Pp. 218.-219. §-ban rögzítetteket.

- [REDACTED] tervező készítette az ingatlan összes tervét, illetve az általunk kezdeményezett Tervtanácsai véleményezéshez is, mely során kiderült, hogy a tetőtér beépítésére építési engedély nem adható a szerződéskötéskor sem, illetve 2012. december 31-ig. Többször kértem a tanúmeghallgatását mivel a tényállításainkat kívántuk bizonyítani, de a törvényszék mindig elutasította.

- Szakértő kirendelésére irányuló indítványunkat a törvényszék több végzésben rögzítette, majd annak nem tett eleget. 2011. 04.27. 14. sz. jegyzőkönyv szakértői díj megelőlegezése. 2012. 06.27. 33. sz. jegyzőkönyv Pp. 177. §-a alapján szakértő bevonása a perbe. 2012. 12.12. 42. sz. jegyzőkönyv ismételt bejelenti szakértő bevonását a perbe. 2013. 07.11. 52. sz. végzésében intézkedik szakértő kirendelésében. 2013. 09.24. 54. sz. végzésben 30 nappal meghosszabbítja a szakvélemény elkészítését. 2013. 10.08. 56. sz. végzésében kéri a szakértői díj kiegészítését 32.296.-Ft-al.

A szakértő kirendeléséről 2011. április 27. napján kelt 14. sz. jegyzőkönyvben rögzítettek alapján a tényleges kirendelésre 2013. 07. 11. napján kelt 52. sz. végzésében döntött, több mint két év elteltével.

A szakértőhöz 2012. 07.01. nappal indítványoztuk a szakértő által megválaszolandó kérdéseket.

A törvényszék ezeknek a kérdéseknek a jelentős részére nem biztosított lehetőséget a kérdések felvetésére, és azok szakértő által történő megválaszolására, a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételeimet szakértővel történő megvitatását sem biztosította sem írásban, sem a tárgyaláson.

Ezzel a tényállás felderítésének szakértői bizonyítással sem tudtunk eleget tenni, mivel annak biztosítására a törvényszék nem adott lehetőséget / Pp. 180. § (3) bekezdés, 182. § (2) és (3) bekezdés).

- 2012. 12.12. napját követően a törvényszék a következő tárgyalást 2013. 2013. 12.09. napján tartott, ezzel megsértette a Pp. 142. § (2) bekezdésében rögzítetteket.

- Az ítéletben nem szerepel a tanúmeghallgatás eredménye.

- Az ítéletben olyan dolgokra hivatkozik, melyre az eljárás során nem hivatkoztunk. Felsorolja, hogy elállásra mikor lehetett volna hivatkozni. Ezzel túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

- Mivel jogi képviselő nélkül jártunk el, ezért a törvényszéknek perbeli eljárási jogaink érvényesítése a Pp. 7. § (2) bekezdése alapján a jogvitában jelentős ténynek és szükséges bizonyítási eszközöknek a megjelölését nem biztosította. Csak az általános tájékoztatással látott el.

- Az ítéletben hivatkozik a Pp. 229. §-ának (1) bekezdésére, mely szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazon felek- ideértve azok jogutódjait is –egymással ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

Az ítélt dolog jellegét törvényszéknek hivatalból kellett volna figyelembe vennie. Ha ez megállapítható már a keresetlevél beérkezésekor idézés kibocsátása nélkül el kellett volna akkor utasítania, ha megállapítható már 130. § (1) d) a felek között ugyanabból a ténybeli alapról származó ugyanazon jog iránt - akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt - a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §).

Ez nem történt meg. Ha a per során észleli, akkor viszont a pert meg kellett volna szüntetnie a Pp. 157. § „a) ha a keresetlevelet már a 130. § (1) bekezdésének a)-h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.” A per megszüntetése a peres eljárás befejezését jelenti érdemi határozat, döntés nélkül. A törvényszék a pert nem szüntette meg, hanem érdemi döntést hozott, elutasította a keresetünket.

- Az ítéletben hivatkozik, hogy érvényes a szerződés, a lehetetlen szolgáltatásra nem vállalkozott, vagy ha igen, abban az esetben az érvénytelenség oka később – jogszabály módosulása következtében -megszűnt. „ 2013. január 1-től kezdődően annak nincs akadálya, hogy a felperesek megfelelő engedélyek birtokában a létrehozandó társasház esetében a lakásuk fölötti tetőteret saját lakásukhoz csatolják.”

Itt elismeri, hogy nincsenek engedélyek, melynek beszerzését a mi kötelezettségünknek állapítja meg, és nem az alperes kötelezettségének. Az érvénytelen szerződést a bíróság egyoldalúan az alperes javára orvosolta, visszamenőlegesen, az anyagi részét viszont, a felperesek érdeksérelmének megfelelően nem orvosolta. A lépcső, a tetőtér beépítésének költsége, melyet a városi bíróság a perben megítélt annak visszatérítéséről nem döntött, mely összeg teljes egészében visszajárt volna, mivel az nem volt ítélt dolog része. Az ítélt dolog a tartozásból levonásra került. A per során, ha a törvényszéknek nyilatkozattételi kötelezettségre nem szólított fel, az alperes nyilatkozatát benyújtotta, melynek tartalma ellentétes a városi bíróság előtt folyamatban volt perben tett nyilatkozatával. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2005. (VI.15.) PK véleménye a semmiségi ok hivatalból észlelése kapcsán követendő eljárás kifejti a bírósági eljárás során követendő előírást, melyet a törvényszék nem tartott be.

B./ Az ítélethirdetést követően:

- Utólag jutott tudomásomra, hogy a Debreceni Törvényszék 2013. december 18. napján 10.P.21.644/2010/65. sz. meghozott ítéletét követően az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 2014. 01.01-én elhatározta jogutód nélküli megszűnését a végelszámolási eljárását megindította, és ügyvezetőjének megbízását törölte, sőt az ítélethirdetés előtt be is fejezte a végelszámolását 2014. november 14. napján.

A törvényszék több végzésében fel sem tüntette, hogy a Kft végelszámolás alatt áll:

2014. 02.17. napján kelt 67. sz., 2014. 04.04. napján kelt 69. sz., 2015. 04.07. napján kelt 78. sz., 2015. 04.28. napján kelt 81. sz. végzésében.

2015. április 2-án kelt a Farkas és Nagy Ügyvédi Iroda a Debreceni Törvényszéknek küldött levelében kéri a jogutódlás megállapítását. A Debreceni Törvényszék 2015. április 7-én kelt végzésében a jogutódlási kérelmet elutasította. Indokolásában felvilágosította, hogy mivel a peres eljárás jogerősen lezárult, amennyiben az alperes perköltség iránti igényt végrehajtási eljárásban kívánja érvényesíteni, abban az esetben a végrehajtási eljárásban lesz lehetősége a jogutódlás megállapítására.

A Debreceni Ítéltábla által elkövetett alapjogi sérelem következményeként Pp. 2.§ (3) bekezdése alapján méltányos elégtételt biztosító kártérítési igényünket megalapozzák az alábbiak:

- Hatályon kívül kellett volna helyeznie és új eljárás lefolytatására utasítania a Debreceni Törvényszéket, mivel nem biztosította a szakértőhöz intézendő kérdések feltevésére vonatkozó jogot, [REDACTED] tervező tanúmeghallgatását is megtagadta, ezzel a tényállás bizonyításához szükséges feltételeket nem biztosította. Ezek elutasításának indokolását az ítéletben elmulasztotta.

- Ítéletében hatályon kívül kellett volna helyezni azért is, mivel a törvényszék a szerződés érvényessé nyilvántartása és az érvénytelenség okának kiküszöbölése, nem volt törvényes, nem alkalmazható, mivel a felperesek nyilatkoztatása nem történt meg, kereseti kérelmünkben az eredeti állapot helyreállítását kértük. A szerződés érvényessé nyilvánításával a felperesek érdekséreلمe kiküszöbölése nem történt meg, a szerződés hibája nem került orvoslásra. A felperesek akarata, nyilatkozata, érvényessé nyilvánítás során nem pótolható. A törvényszék ítélete alapján az alperes jogalap nélkül gazdagodott. Az ítéltábla sem tartotta be az 1/2005. (VI.15.) PK véleményt a semmiségi ok hivatalból észlelése kapcsán követendő eljárást.

A Ptk. 349. § (3) bekezdése, valamint Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján 3.969.253.-Ft vagyoni kár, 20.000.000.-Ft nem vagyoni kár, II. r. felperesnek 2005.09.01. napjától havi 25.000.-Ft elmaradt haszon és annak kamatai megfizetését kértük az alperesek egyetemleges kötelezése mellett. Kértünk továbbá I. r. felperes javára [REDACTED] kártérítést az I. r. alperes, a II. r. felperes javára [REDACTED] -Ft a II. r. alperes általi megtérítését.

A Debreceni Törvényszék kirívóan súlyos jogalkalmazás és jogértelmezés alapján hozta meg 2013. december 18. napján 10.P.21.644/2010/65. sz. ítéletét. A figyelembe veendő jogszabályok, rendelkezések teljesen és nyilvánvalóan egyértelműek, melyet számos jogegységi határozat, elvi bírósági határozatok, elvi bírósági döntések segítenek, így tévedésről, hibáról nem lehet szó.

-- Hivatkozik, hogy a körben tehát, hogy az alperesi jogelőd teljesítése hibás volt-e vagy sem, a jogerős ítéletek a Pp. 229. §-ánka /1/ bekezdése szerint minősülő ítélt dolgot teremtettek. Ezért a jelen

perben sem vitatható, hogy az alperesi jogelőd teljesítése megfelelő volt a fenti számú peres eljárásba vitt igények tekintetében.

„Nem ítélet dolog mivel a Debreceni Városi Bíróság 55.P.22.422/2006/49. sz. ítéletének 7. oldalán „Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A felperes követelése jogalapjában,összecszerűségében nem vitatták, azonban hibás teljesítés címén, szavatossági alapon beszámítási kifogással éltek.”

„A beszámítási kifogás elbírálásával kapcsolatban tehát ítélt dologról csak akkor és annyiban lehet szó, amennyiben a bíróság az ellenkövetelést az ítéletbe ténylegesen beszámította.” (315/2000. sz. polgári elvi határozat Legf. Bír. Pfv. VI. 21 782/1999. sz.)

BH1977.244. „Az ítélet anyagi jogereje a beszámítani kért követelésre- a beszámítás erejéig – csak akkor terjed ki, ha a bíróság a beszámítási kifogásnak helyt adott/ Pp.229.§(3) bek./.

Ez esetünkben a beszámítás erejéig a 420.248.-Ft-ig terjedt ki.

- A beszerzett építési engedélyek alapján a vállalt munkát a felperesek birtokába adta, ezért hibás teljesítésről nem lehet szó. Erre figyelemmel a törvényszék azt nem állapíthatta meg – még egy másik jogcímen előterjesztett kereset körében sem – hogy az alperes lehetetlen szolgáltatásra vállalkozott. 2013. január 1-jétől kezdődően annak nincs akadálya, hogy a felperesek megfelelő engedélyek birtokában a létrehozandó társasház esetében a lakásuk fölötti tetőteret saját lakásukhoz csatolják. A törvényszék álláspontja szerint az alperesi jogelőd lehetetlen szolgáltatásra nem vállalkozott, vagy ha igen, abban az esetben az érvénytelenség oka később – jogszabály módosulása következtében megszűnt.

Már hivatkoztam, hogy a városi bíróság az építési engedély meglétét nem vizsgálta a jogvita eldöntése során. Annak hiányában a megállapodásra az érvénytelenség jogkövetkezményét kellett volna alkalmaznia/BH1984.102/.

A törvényszék jogszabály ellenes azon megállapítása is, hogy a jogszabály változással az akadály megszűnt és engedélyek alapján a lakásunkhoz csatolható. Tulajdon joga a [REDACTED] nek a padlás vonatkozásában nem volt, így más tulajdonát a padlást értékesítse, ezt a jogszabály tiltja. A bíróság a tilalommal, korlátozással ellentétes rendelkezést nem hozhat/Ptk. 114. § (1)/. Tehát azon megállapítása, hogy az érvénytelenség oka megszűnt jogszabállyal ellentétes.

„BH1994.591. A szerződés érvényességét a megkötésének időpontjában irányadó tények és körülmények alapján kell megítélni.(Ptk.200. § (2) bek. 205. §(1) bek.) „

Jogszabályon alapuló tilalom esetén az érvénytelen rendelkezés ex tunc hatállyal, azaz visszamenőleges hatállyal tekintendő semmisnek. Ebből következik, hogy a semmisségi ok utólagos kiküszöbölésének nincs lehetősége. Miután a szerződéskötés- kori állapotot kell vizsgálni, nincs jelentősége annak sem, hogy az eredetileg korlátozó törvényi rendelkezést a szerződés megkötése után hatályon kívül helyezték, közel 10 év elteltével. A 2003. december 16-án megkötött szerződéssel is ellentétes, mivel nem mi vállaltuk az építési engedély beszerzését, illetve a tetőtér beépítését szerkezet készen, hanem az alperes az [REDACTED] jogelődje.

227. § (2) bekezdés a lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmisségének kógens szabályát tartalmazza. Megállapításának feltétele, hogy a lehetlenség a szerződéskötés időpontjában álljon fenn. A szerződés kötésének időpontjában a tetőtér beépítésének a lehetőségét sem értékesítette, mivel az nem volt beépíthető az OTÉK 105. §-a alapján. A nem tulajdonos részéről történő átruházás semmis, mivel az átruházás jogcímének a hiánya a tulajdonoszerzést kizárja (nem kérte meg az építési engedélyt nem építette be, így használatbavételi engedély sem adható).

- Az ítéletében a törvényszék az építési hatóságok által kiadott engedélyek keltére és nem azok jogerős és végrehajthatóságának időpontjára hivatkozik törvénytelenül, mely alapján téves következtetéseket vont le. Ugyanakkor viszont az [REDACTED] szakértőt kirendelésének végzésében jól hivatkozik, azok kelte mellett a jogerős és végrehajthatóság időpontját is közli. Ennek fontosságát részletesen kifejtettem a 2015. december 21-én kelt kereseti kérelmem 7-8. oldalán. Tudatosan került feltüntetésre, mert így a kelte alapján korábbiak tűnnek az engedélyek, mint a jogereje alapján, ezzel az alperes érdekeit szolgálta.

A Kúria 2/2010./VI.28/ PK. vélemény az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről az alábbi megállapítást teszi: „4.a/ A bíróságnak csak a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget kell hivatalból észlelnie. A semmisség megállapíthatósága érdekében a bíróság hivatalból bizonyítást nem folytathat le. Ugyanígy hivatalból észlelnie kell a bíróságnak azt is, ha a szerződés nem jött létre.”

A rendelkezésre álló [REDACTED] szakértő szakvéleménye is bizonyítja, hogy építési engedély módosítás a tetőtér beépítésére vonatkozóan nem lett megkérve, így a szerződés létre sem jött. Bizonyításra került így az is, hogy más tulajdonát a padlást értékesítette, sőt lehetetlen szolgáltatás nyújtására is vállalkozott a 2003. december 16-án kelt adásvételi szerződésben. A törvényszék ettől eltekintve érvényesnek nyilvánította a szerződést, a Kúria idézett 2/2010 (VI.28) PK véleménye alapján a törvényszéknek meg kellett volna állapítani a szerződés létre nem jöttét.

- Az alperes 2013. december 3-án kelt előkészítő iratában megfogalmazta, hogy a 2003. december 16-án kelt szerződésben csak egy opcióként szerepelt a tetőtér beépítése. Így kifejezetten abban állapodtak meg a felek, hogy amennyiben az eladó a tetőtér beépítésére vonatkozóan nem kap építési engedélyt a vevő a II. 4. sz. lakást tetőtér beépítés nélkül vásárolja meg.

A Ptk 8. § (3) bekezdése szerint: „A jogképességet korlátozó szerződés vagy egyoldalú nyilatkozat semmis.” az alperes 2013. december 3-án kelt előkészítő irata, mivel egyoldalú a nyilatkozat, ezért semmis.

A városi bírósági előtt azért indította a pert, hogy az adásvételi szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tett, a tetőtér beépítés költségét is tartalmazó teljes vételár megfizetésére kötelezett, melyet a bíróság teljesítettnek ismert el, és a tetőtér beépítésének költségét meg kellett fizetnem. Az előbb idézet alapján mivel bizonyítást nyert a per során a Tervtanácsi vélemény, illetve [REDACTED] szakértői véleménye alapján a tetőtér beépítésre építési engedély nem lett kérve, sőt nem is lehetett volna kérni. Ezért semmis egyoldalú nyilatkozatot tett, melyet a bíróságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia.

A Debreceni Ítéltábla 2014. december 8-án kelt Pf.II.20.333/2014/4. sz. ítélete a fellebbezést alaptalannak találta. Tehát az ítéltábla az ismertetettek ellenére jóváhagyta a törvényszék jogszabállyal ellentétes megállapításait. Az ítéletben a fellebbezés alaptalanságát olyan megállapításokra alapította, mely nem csak a jogszabályoknak, hanem a józanésznek is ellentmondanak.

- Az ítéltábla véleménye, hogy az alperes „ egyik szerződésben sem vállalkozott, hogy a lakás fölötti tetőteret beépítené, ezzel ellenkezőleg, a szerződés éppen arra utal, hogy szükséges a meglévő építési engedély módosítása. Nem vitás, hogy ilyen építési engedély módosítása iránti kérelmet az

alperes jogelődje nem terjesztett elő, ám ez a szerződések szerint nem is volt kötelezettsége, terhére a szerződésszegés, hibás teljesítés nem volt megállapítható. „

A 2003. december 16. napján kelt szerződés 5. pontja egyértelműen kimondja, hogy az eladó a [REDACTED] kötelezettsége az építési engedély módosításának a beszerzése. Az adásvételi szerződéskötés időpontjában, még építési engedéllyel sem rendelkezett..

- „ Tekintettel azonban arra, hogy ez az építési engedély beszerzése nem volt az alperes jogelődjének szerződéses kötelezettsége, nem állapítható meg az sem, hogy lehetetlen szolgáltatás teljesítésére vállalt volna kötelezettséget, ezért csupán elvi élel jegyzi meg az ítéletábra, hogy ha valamely szerződés valamely, a Ptk.-ban nevesített okból – akár a lehetetlen szolgáltatásra tekintettel – érvénytelennek tekintendő, a Ptk. 237. § (1) bekezdése előírása szerint az eredeti állapot helyreállításának lenne helye. Abban az esetben viszont ha az érvénytelenség oka megszüntethető, a Ptk. 237. § (2) bekezdésére figyelemmel a bíróságnak elsősorban az kell vizsgálnia, hogy a szerződés hibája orvosolható-e az érvénytelenség okának kiküszöbölésével. „

Az alperes szerződési kötelezettsége volt az építési engedély módosításának a beszerzése. A szerződés létrejöttének időpontjában több a törvényben is nevesített érvénytelenségi ok is volt, nemcsak a lehetetlen szolgáltatásra tekintettel Ptk. 227. § (2), hanem a forgalomképtelen dolog elidegenítésére vonatkozó 173. § (2), a Ptk. 114. § (1) bekezdése alapján is érvénytelennek tekintendő és a Ptk. 237. § (1) bekezdés alapján az eredeti állapotot helyreállításának lett volna a helye.

A „ Pf.II.20.004/2008: Az érvénytelenség okának nem a szerződés teljesítésekor, hanem a megkötésekor kell fennállnia, s arra vetítve állapítható meg, hogy a létrejöttének időpontjában volt-e olyan, a Ptk-ban nevesített érvénytelenségi ok, amely e jogkövetkezménnyel jár. „

- A 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 4.b) pontja alapján a másodfokú eljárásban is kötelezettsége a bíróságnak, ha az elsőfokú eljárás adataiból a semmisségi ok fennállása egyértelműen megállapítható.

Ennek a kötelezettségének sem tett eleget az ítéletábra, pedig a fellebbezésemben még fel is hívtam a figyelmét.

A fellebbezésemben a semmisségre vonatkozó megállapításaimat az alábbi oldalak tartalmazzák / 11. oldal 2. bek., 13. oldal 2. bek., 18. oldal utolsó bek., 19. oldal utolsó bek., 22. oldal 3. bek. / melyek megegyeznek a már ismertetett Ptk. 114. §. (1) bek, a Ptk. 173. § (2) bek., a Ptk 227. §(2) bek. rögzítettek. Az ítéletábra a bizonyítás eredményeként semmiséget ennek ellenére nem állapította meg. A már hivatkozott 2/2010.(VI.28.) PK vélemény 4. b/. pontja szerint: „A semmiség hivatalból történő észlelése a másodfokú eljárásban is kötelezettsége a bíróságnak, ha az elsőfokú eljárás adataiból a semmisségi ok fennállása egyértelműen megállapítható. A fellebbező fél által előadott új tény, vagy új bizonyíték figyelembevételével a semmiség akkor állapítható meg, ha fennállnak a Pp. 235. § -ának (1) bekezdésében foglalt feltételek.

- Ítéletábra véleménye szerint „ helytállóan hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a bíróság jogerős határozatához a Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében anyagi jogerő fűződik.” ..” Egy ítélethez, s az abban foglalt megállapításokhoz fűződő anyagi jogerő hatása csak a jogerős ítélettel szemben kezdeményezett rendkívüli jogorvoslati eljárás (felülvizsgálati kérelem, perújítás) eredményes volta esetén szűnhet meg. „

Az ítéletábra akkor a kifejtett álláspontja alapján miért nem szüntette meg a pert. Ezzel ellentétben a az elsőfokú bíróság ítéletének helyes döntéseit ismétli meg a szerződés érvényességét bizonyítva.

Ennek alapján az Debreceni Ítéletábrának

Az ítéletábra idézett véleménye figyelmen kívül hagyta a fellebbezésben, ahogy a jelen levelben is már bemutatottam a beszámítási kifogásra vonatkozó törvényi előírást.

-A többi a fellebbezésben pontokban szedett észrevételeimre az ítéletábra véleménye szerint a perbeli jogvita elbírálása szempontjából irreleváns ezért:

a.) A felek közötti adásvételi szerződés megkötésekor az alperes jogelődje (az eladó) az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa volt az eladott ingatlanoknak.

Építési telket értékesített, mely a Földhivatal határozata alapján csak 2004. január 30. napján lett jogerős az ingatlan átminősítése. Az adásvételi szerződés megkötésekor a tulajdoni lap szerint lakóház, udvar gazdasági épület felépítményt tartalmazott. 2004. január 30-ig nem adhatta volna tovább az ingatlant, mint építési telek, mivel még nem volt az.

b.) A Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a szerződés tartalmát a felek szabadon állapítják meg, s miután a felperesek az alperes jogelődjével érvényes szerződéseket kötöttek, utóbb alappal nem kifogásolhatják, hogy azok a szerződések valamely, általuk utóbb mos lényegesnek minősített „jogot” nem tartalmaznak.

A Gf.I.30.477/2005:” A szerződés érvénytelensége nem attól függ, hogy a felek azt utólag annak minősítik (magukra nézve) vagy sem, hanem attól, hogy a szerződés létrejötté időpontjában volt-e olyan, a törvényben nevesített érvénytelenségi ok, amely ilyen jogkövetkezménnyel jár...”

c.) A szerződésbe foglalt felfüggesztő feltétel, illetve a szerződés érvényességéhez szükséges harmadik személy beleegyezése vagy hatóság jóváhagyása valóban nem ugyanaz, azonban az alperes jogelődjének- miként azt az előzőekben az ítéletábra kiemelte – nem volt szerződéses kötelezettsége a tetőtér beépítéséhez szükséges építési engedély beszerzése.

Az adásvételi szerződés szerint igen is szerződéses kötelezettsége volt a tetőtér beépítéséhez szükséges építési engedély módosításának a beszerzése. Mivel az építési engedély módosítását nem kérte meg, így a szerződés a Köszegi Invest Kft és köztem nem is jött létre.

d.) Nem foglalhat állást e per bírósága abban a kérdésben sem, hogy jogszerű volt-e a peres felek között folyamatban volt korábbi perben a felperesek kötelezése a tetőtér árának megfizetésére.

Mivel a törvényszék az érvénytelen szerződést érvényessé nyilvánította a felperesek érdeksérelmét nem küszöbölte ki. A tetőtér beépítésére nem kért építési engedélyt nem építette be az alperes, sőt 2013. decemberében tett nyilatkozatában rögzítette, hogy nem is vállalkozott erre az adásvételi szerződésében. Ennek alapján az ítéletábrának az érdeksérelmet kiküszöbölésére az alperes jogalap nélküli gazdagodására tekintettel intézkednie kellett volna a városi bíróság ítéletében megítélt tőke és annak kamatai visszatérítésének ügyében, melyet nem tett meg.

- A nem vagyoni kárigényem elbírálásakor az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyetértett. Véleménye szerint az ” alperes marasztalására akkor kerülhetne sor, ha a terhére valamely személyiségi jog megsértésének megállapítása lenne kimutatható. A Ptk. 84. §. (1) bekezdés e) pontja értelmében a személyiségi jogsértés e szubjektív szankcióját a sérelmet szenvedett, a kártérítés általános, a Ptk. 339. § (1) bekezdésében megfogalmazott szabályai szerint igényelheti. A Ptk. 339. (1) bekezdésében

megfogalmazott, a kártérítés konjunktív tényállási elemeit taglaló rendelkezés értelmében csak a károkozó jogellenes magatartása vagy mulasztása esetén kerülhet sor kártérítésre kötelezésre. Ilyen jogellenesség azonban az alperes oldalán nem volt megállapítható, ebből következően az I. r. felperes oldalán nem volt megállapítható, ebből következően az I. r. felperes nem vagyoni kárigénye alaptalan.

Az előadottak alapján az alperesek bírósági jogkörben okozott kár tekintetében jog érvényesítése helyet kirívóan súlyos jogsértést követtek el, a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlenül, súlyosan logikátlanul történt keresetünk elbírálásánál. Nem állapították meg, hogy a szerződés nem jött létre, hanem érvényesnek ítélték meg a szerződést. Nem állították helyre az eredeti állapotot, a nem vagyoni kárigényünket is elutasították alaptalanul. Az alperesek kártérítési felelőssége a Ptk. 349. (3) bekezdése, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján fennáll.

A Szegedi Törvényszék 2017. május 4. napján kelt 1P.20.802/2016/33. sz. ítéletében a keresetünket elutasította.

Hivatkozott, hogy a felperesek perveszteségükön túl e körben semmilyen konkrétumra nem hivatkoztak, nem adtak elő olyan tény, amelyből az eljáró bíróságok elfogultságára lehetne következtetni. A felperesek elfogultsági kifogás előterjesztésére nem került sor, annak ellenére, hogy a Pp. 16. § (4) bekezdése értelmében a kizárási okot a fél bejelenti és a tudomásszerzést követően azt be is kell jelentenie, hiszen a megalapozott elfogultsági kifogás alapján kerülhet sor az eljáró bíró kizárására. A bíróság az alapiratok áttekintését követően – tekintettel az előzményi per irataira, az ügy komplexitására, objektív bonyolultságára, a szakértői bizonyítás lefolytatására nem találta megállapíthatónak az ésszerű időn belüli elbírálás követelményeinek sérelmét. A Ptk. 349. § (1) és 349. § (1) és (3) bekezdése alapján a perbeli esetben a bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutottak arra az álláspontra, hogy az alapper felei között létrejött szerződés érvényes, és az alapper alperese részéről szerződésszegés nem állapítható meg. Hivatkozott a Pp. 3. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra. Majd megállapítja, hogy a bíróságok nem követtek el jogszabálysértést, így részükről jogellenes magatartás nem állapítható meg annak a kapcsán, hogy a Debreceni Járásbíróság előtt 55.P.22.422/2006/49. sz. ítéletben foglalt megállapításokhoz anyagi jogerő folytán nincs lehetőség arra, hogy azt a fél egy másik eljárásban vitássá tegye.

Jogi képviselőnk 2017. július 25. napján benyújtott fellebbezésben előadta, hogy a Szegedi Törvényszék kereseti kérelmünk elutasítását miért nem fogadtuk el. Az elsőfokú bíróság indokolásával ellentétben a többek között 2017. 01.23-án kelt beadványukban részletesen bemutattuk az alperesek mely eljárási szabályokat sértették meg. E jogsértéseket 8. pontban szedve ismételtelen bemutatásra kerültek. Az elsőfokú bíróság ítélet indokolása a felsorolt, eljárásjogi jellegű hivatkozásra vonatkozóan nem tartalmaz érdemi megállapításokat. Az elfogultsági kifogás hiánya nem jelenti önmagában, hogy a bíróság eljárása megfelel a pártatlan elbírálás követelményeinek. Az elsőfokú bíróság érvelésében ellentétben a fél nem köteles a tudomására jutott elfogultsági okot bejelenteni. Az elsőfokú ítélet viszonylag hosszan fejtegeti a bizonyítékok alperesek általi mérlegelését, és a bizonyítás alapelveit, levonva azt a következtetést, hogy nem sértettek jogszabályt, mikor a felperesek bizonyítási indítványainak teljesítését mellőzet. Arra azonban nem tér ki az elsőfokú bíróság, hogy a bizonyítási indítványok mellőzését a bíróságnak indokolnia kell. Az ítélt dologra történő hivatkozása téves a bíróságnak, mivel az alapperben szavatossági igényként

beszámítási kifogás körében tett megállapítások nem jelentenek ítélt dolgot az alperesek előtt érvényesített érvénytelenségi perben. E perben az alapper alperese által vállalt lehetetlen szolgáltatásra hivatkozva, amely nem szavatossági jogcím, így az ítélt dolog három feltétele közül a jogazonosság hiányzik. Az ítélet anyagi jogerejéről a beszámítási kifogásnak helyt adó döntése esetén is csak a beszámítási kifogás erejéig lehet szó. Az elsőfokú bíróság ítélet indokolásában is megtalálható ugyanazon ellentmondás, mint az alperesek ítéletében. Amennyiben a bíróságok helyesen hivatkoztak a megelőző 55.P.22.422/2006/49. sz. ítélet anyagi jogerejére, abban az esetben nem került volna sor és nem lett volna szükséges az alapperben támadott szerződés érvényességének érdemi vizsgálatára, tekintve, hogy az ítélt dolog miatt a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve a per megszüntetésének lett volna helye, Amennyiben viszont az érvényesség- érvénytelenség érdemi elbírálására került sor, akkor nem tekinthetők ítélt dolognak a korábbi perben tett megállapítások. A szerződés érvényességére vonatkozóan az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg, hogy az alperesek helyesen jártak el. A kereseti kérelemben hivatkozott jogszabályok tévesen alkalmazva állapították meg az alperesek, hogy az [REDACTED] a szerződésben nem vállalkozott lehetetlen szolgáltatásra. Az adásvételi szerződés egyértelműen megfogalmazza, hogy az eladó kötelezettsége volt az építési engedély módosításának a beszerzése, melyet annak 5. pontja tartalmazza. Mivel annak tetőtér-beépítésére az adásvétel idején kizárt volt, így ezt az ingatlanrészt nem is értékesíthette. A 55.P.22.422/2006/49. sz. ítélet alapján a tetőtérre vonatkozó vállalkozó díjat is meg kellett fizetni, melyre kizárólagos tulajdonjogot sem szerezhettek meg, mivel az a társasházi közös tulajdonba került. Az alperesek a vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályok hibás alkalmazásával jutottak arra a következtetésre, hogy a perrel érintett szerződés érvényes. Az elsőfokú bíróság a 55.P.22.422/2006. sz. per iratainak beszerzésére vonatkozó indítvány ellenére mellőzte, az elévülésre hivatkozva, viszont részben ezen eljárásra hivatkozva utasította el a keresetet. Álláspontunk szerint az 55.P.22.422/2006. sz. iratainak ismerete nélkül az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletet nem hozhatott.

A Szegedi Ítéltábla 2018.április 6. napján kelt Pf.I.20.801/2017/7. sz. alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Megállapította, hogy perben a több eljárási alapjogsérelmet és az I. rendű felperesnek ezekkel okozott személyiségi jogsérelmét jelölték meg követeléseik megalapozására. Ilyen esetben elsődlegesen az alapjogi sérelmeket kell vizsgálni, hiszen ha a hivatkozott alapjogeseteket az alperesek nem követték el, az ezekkel okozott személyiségi jogsértés eleve kizárt. Lényeges továbbá, hogy sem az eljárási alapjogsérelemre, sem pedig az ebből következő személyiségi jogsértésre alapított, bírósággal szembeni kártérítési per nem teremthet új jogorvoslati lehetőséget a fél számára a korábbi, kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős határozatokkal szemben, vagyis nem szolgálhat kártérítés alapjául, ha valójában a korábbi döntés helyességét vitatja a fél akár érdemben, akár eljárási szabálysértésre hivatkozva. A felperesek mind keresetükben, mind fellebbezésükben lényegében az alperesek érdemi döntését kifogásolták, részletesen kifejtve az [REDACTED] Kft.vel létrejött szerződés tartalmát, mibenlétét, a teljesítés körülményeit, továbbá az alperesek előtt folyt bizonyítási eljárás kritikáit. Igényeik valójában az eljárási bíróságoknál a felperesekre kedvezőtlen döntését tartalmazó jogerős határozatainak szakmai felülbírlatára irányultak, megkísérelve korábbi álláspontjuk elfogadására új bírósági fórumot találni, mindezek azonban a kifejtettek szerint ebben a perben nem vizsgálhatóak, olyan hivatkozásaik viszont, melyek az egyes alperesek eljárásának bármely okból való tisztességtelenségét, ésszerűtlen elhúzódnakát alapozták meg nem voltak. Az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontot foglalt el a per tárgyalásának újbóli megnyitása kapcsán, e körben kifejtett érveit az ítéltábla mindenben osztja, beleértve azt is, hogy újabb megnyitást

követően semmilyen eljárásjogi rendelkezés nem zárja ki újabb bizonyítási cselekmények lefolytatását. S ha ezek szükségesek, ahogy az a perbeli esetben is volt, akkor a bíróság intézkedése valójában elősegíti a per ésszerű időn belüli befejezését is, hiszen ezzel elkerülhető az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése.

A Szegedi Ítéltábla ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet 2018. július 27. napján terjesztettünk elő a Kúria mint felülvizsgálati bíróság elé.

Kérelemben a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, annak jogszabálysértő voltára tekintettel és helyette új másodfokú határozat meghozatala mellett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kértük. A felülvizsgálati kérelemben előadásra került, hogy az első és másodfokú bíróság a határozata során az alkalmazott jogszabályok közül a Pp. 221. §-át, Pp. 206. §-át, továbbá a Pp. 2. § (1)-(3) bekezdését is megsértették.

A felülvizsgálati kérelemben részletesen ismertetésre került, hogy az elsőfokú eljárásban történteket a keresetre kiterjedően az elsőfokú ítélet lényeges indokolását, az azzal szemben fellebbezésben előadott érvelést, és a másodfokú bíróság mindezek alapján hozott ítélete a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat miként és milyen okból sérti. Külön kiemelve és összefoglalva az alábbiak kerültek megállapításra.

A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla helybenhagyta a felperesek vagyoni és nem vagyoni kártérítésre irányuló keresetét elutasító elsőfokú ítéletet. A másodfokú bíróság szerint a felpereseknek nem volt olyan hivatkozása, amely az alperesek eljárásának bármely okból való tisztességtelenségét, ésszerűtlen elhúzódását alapozná meg.

Az első és másodfokú bíróság ítélet jogszabálysértő, mivel a peradatokból, illetve a bizonyítékokból okszerűtlen következtetést vontak le, a vonatkozó jogszabályok téves alkalmazásával hoztak érdemben megalapozatlan és téves ítéletet.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú ítélet indoklás kitér arra, hogy a felpereseknek nem volt olyan hivatkozása, nem volt olyan hivatkozása, nem hoztak fel olyan konkrétumot, amelyből az alperesek eljárásának a régi Pp. 2. § (1) bekezdésébe való ütközését, tisztességtelen eljárását megalapozná.

Álláspontunk szerint az első és másodfokon eljáró bíróságok azon hivatkozása téves, hogy nem volt olyan hivatkozásunk, amely az alperesek eljárásának a Pp. 2. § (1) bekezdésébe való ütközését, tisztességtelen eljárását megalapozná. A keresetünkben illetve annak 2017. január 23-i beadványunkban, sőt a fellebbezésünkben is megjelöltük, hogy milyen okból tartottuk az alperesek eljárását tisztességes eljárás követelményébe ütközőnek. Az első és másodfokú bíróságok a felhozott érvék nagy többségét érdemben nem vizsgálta meg, mivel úgy ítélték meg, hogy azokkal az alperesek érdemi döntésének felülbírálatát kívánják elérni. Álláspontunk szerint a régi Pp. 2. § (1) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a jogszabályok, így az eljárási jogszabályok a Pp.-nek és az Alaptörvénynek megfelelő alkalmazását. Az alperesek a Pp. és az Alaptörvény alapján kötelesek voltak az ügyre vonatkozó indítványokat és észrevételeket kellő alapossggal megvizsgálni, és ezek értékeléséről az ügyre vonatkozó határozatban számot adni. Ezen előírások megsértésére való hivatkozás nem jelenti az alapperben hozott érdemi döntés felülbírálatát.

A perek ésszerű befejezéséhez fűződő jog kapcsán az első és másodfokú bíróságok téves és okszerűtlen következtetést vontak le az I. r. alperes előtti per anyagából. Nem felel meg azon indoka

sem, hogy a felperesek nem jelölték meg konkrétan, hogy az alperesek mely eljárási határidőt nem tartottak be.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyben hagyta, A fellebbezésben hivatkoztunk arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperesek nem követtek el lényeges jogszabálysértést annak megállapításával, hogy a korábbi 55.P.22.422/2006/49. sz. ítéletben foglaltak anyagi jogereje az alperesek előtt folyamatban volt érvénytelenségre irányuló keresetre kiterjed. E körben hivatkoztunk arra, hogy az ítélt dolog három feltétele közül a jogazonosság nem áll fenn. A szavatossági igényként előterjesztett beszámítási kifogásunk körében megállapítások nem jelentenek ítélt dolgot az alperesek előtt érvényesített érvénytelenségi perben. E perben az alapper alperese által vállalt lehetetlen szolgáltatásra hivatkoztunk, amely nem a szavatosságra vonatkozó jogcím. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint az alperesek az előttük folyamatban lévő perben érdemben vizsgálták a szerződés érvénytelenségét, és nem állapították meg, hogy az lehetetlen szolgáltatásra irányult volna. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet indokolása azt is tartalmazza, hogy az alperesek helyesen hivatkoztak a megelőző 55.P.22.422/2006/49. sz. ítélet anyagi jogerejére. Az álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság hivatkozása ellentmondásos, mivel, ha a megelőző ítélet anyagi jogerejére vonatkozó hivatkozás helyes volt, akkor az alperesek későbbi eljárása során az érvénytelenség vizsgálatára sem kerülhetett volna sor, mivel a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításnak, illetve a per megszüntetésének lett volna helye.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2019. december 4. napján kelt Pfv. III.21.500/2018/5. sz. ítélete a jogerős ítéletet hatályban fenntartotta. Indokolásában kiemeli, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdésére megalapozatlanul hivatkoztak, hogy méltányos elégtételt biztosító kártérítésről rendelkezik, amelyre tekintettel igényüket nem lehet nem vagyoni kártérítésként elbírálni. Helyesen rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak a feladata összhangban az 1. §-ban foglaltakkal a feleknek a jogvitáik elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. Helyállóan foglal állást úgy, hogy a kötelezettség elmulasztásához a jogalkotó a kártérítés jogkövetkezményét fűzi, amelye a Ptk. anyagi jog rendelkezéseit kell alkalmazni, tehát az ügyben eljár bíróságok helyesen bírálták el a felperesek igényét nem vagyoni és vagyoni kártérítési igényként. Erre tekintettel a felperesek állításával ellentétben nem állapíthatók meg a Ptk. 339. és 349. §-ának megsértése sem. A felperesek által megjelölt eljárási alapjog sérelmekre és személyiségi jogsértésekre tekintettel az ügyben eljár bíróságok helyesen vizsgálták elsődlegesen az alapjogi sérelmek esetleges fennállását. A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben foglaltakkal, amely szerint a vizsgált eljárásban a felperesek egyetlen állított eljárási alapjog sem sérült, így alaptalanok az erre alapított vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti igényeik. Kúria mindenben osztotta a másodfokú bíróság ezzel kapcsolatos álláspontját is, a felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alábbiakat emeli ki. Alaptalan volt a felperesek a felülvizsgálati kérelemben előadott, tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmével kapcsolatos érvelése. A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a felperesek által jelen perben előterjesztett igények nem jelentenek újabb jogorvoslatot a felperesek számára a korábbi peres eljárásban meghozott érdemi döntések ellen. Egyetértett a Kúria a másodfokú bírósággal abban is, hogy a felperesek által előadott azon kifogások, amelyek az alapeljárás érdemével kapcsolatosak, a felülvizsgálati eljárásban nem voltak érdemben vizsgálhatóak, illetve felülbírálhatóak. A felperesek által korábban kötött szerződés tartalmával, annak teljesítésével, a megelőző perben lefolytatott bizonyítási eljárással összefüggésben tett hivatkozások mind az ügy érdemi felülbírlatára irányultak. Ezek a kérdések a fentiek alapján azonban ebben a perben érdemben nem voltak vizsgálhatóak. Egyetértett a Kúria azzal, hogy az így megnyitott tárgyalás során megtehető minden további olyan eljárási cselekmény,

amelyre az ügy érdemi befejezéséhez szükség van. Ezzel kapcsolatban nem volt megállapítható sem a tisztességes eljáráshoz fűződő jog, sem az ésszerű időn belül való befejezéshez fűződő alapvető jog sérelme. Nem állapítható meg a Pp. 221. §-ának megsértése sem, mert az ügyben a bíróságok megfelelően indokolták a döntésüket, az ítéletek indokolása részletesen tartalmazza az eljárt bíróságok jogi álláspontját, és annak alapjául szolgáló jogszabályokat, illetve jogi érveket. Rámutat a Kúria: az a tény, hogy ezzel a felperesek nem értenek egyet nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését.

B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Szegedi Törvényszék 1.P.20.802/2016/33. számú ítélete elutasította a kereseti kérelmünket.

Az ítélet ellen 2017. július 25. napján kelt fellebbezést terjesztettünk elő jogi képviselettel.

A Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.801/2017/7. számú ítélete az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Szegedi Ítéltábla ítélete ellen felülvizsgálattal éltünk a Kúria mint felülvizsgálati bíróság felé, 2018. július 27. napján.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.500/2018/5. sz. ítélete a jogerős ítéletet hatályban fenntartotta.

C) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jogi képviselőm a Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletét 2020. február 5. napján vette át. Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidőn belül terjeszthető elő írásbeli alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróságnak címzetten, de a perben elő fokon eljárt bíróságnál.

D) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

XXVIII. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

2. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésekkel:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezése során számos, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő részjogosítványt nevesített már. Ezek különösen a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés

igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság követelmény, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes bírósági eljárás része az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége /22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (49)/. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint amíg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog abszolút, azaz korlátozhatatlan, addig az egyes részjogosultságok más alapjogok vagy alaptörvényi értékek viszonylatában a szükségesség/arányosság kritériumrendszerében érvényesülnek /3223/2018. (VII.2.) AB határozat, Indokolás (27)/ azaz azok korlátozása adott esetben lehetséges.

A bírósághoz fordulás joga

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtott határozatával, végérvényesen döntsön /3124/2015. (VII.9.) AB határozat, Indokolás (35)/. A 36/2014. (XII.18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI.29.) AB határozatra is, miszerint „a bírósághoz való fordulás joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványokról mondjon véleményt), és arra is lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére”. /36/2014. (XII. 18. AB határozat, Indokolás (92)/.

A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset valamennyi eleméről. A régi Pp. a látszólagos keresethalmaz fogalmát kifejezetten nem nevesítette, azt a következetes bírói gyakorlat alakította ki. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége a látszólagos keresethalmaz esetében azt jelenti, hogy a bíróságnak csak egyetlen kereseti kérelem tárgyában kell a rendelkező részben határoznia. Amennyiben a bíróság az elsődleges kereseti kérelemnek helyt ad, a másodlagos kereseti kérelemről semmilyen formában nem kell határoznia. Amennyiben azonban az elsődleges kereseti kérelmet nem találja alaposnak, szükségképpen meg kell vizsgálnia a másodlagos kereseti kérelmet is. Ez egyenesen következik a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltakból, mely szerint a bíróság a felek által előterjesztett kérelemhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Ugyanakkor a Pp. 215. § (1) bekezdése értelmében pedig a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen.

A Pp. 2. (3) bekezdésére alapított kártérítési igényünk elutasítását az elsőfokú bíróság arra alapította, hogy nem adtunk elő olyan tényt, melyből az eljáró bíróságok elfogultságára lehetne következtetni, nem jelöltük meg, hogy milyen eljárási határidőt nem tartottak be, illetve hogy milyen állítják ezen joguk sérelmét. A másodfokú bíróság arra hivatkozott, hogy a Pp. 2. § (1) bekezdés értelmében a bíróság feladata, hogy feleknek a jogvitáik elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. E kötelezettség elmulasztásához a jogalkotó kártérítési jogkövetkezményét fűzi, amelyre a Ptk. anyagi jogi rendelkezéseit kell alkalmazni. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság helytállónak nevezte, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen bírálták el felperesek igényét nem vagyoni és vagyoni kártérítési igényként. Erre tekintettel

a felperesek állításával ellentétben nem állapítható meg a Ptk. 339. és 349. §-ának megsértése sem. A bíróságok egyetértettek abban, hogy a perben előterjesztett igények nem jelenthetnek újabb jogorvoslatot a felperesek számára a korábbi peres eljárásban meghozott érdemi döntés ellen. A felperesek által a korábban kötött szerződés tartalmával, annak teljesítésével, a megelőző perben lefolytatott bizonyítási eljárással összefüggésben tett hivatkozások mind az ügy érdemi felülbírálatára irányultak.

Elsődleges kereseti kérelmünk elemeit az elsőfokú és másodfokú bíróság sem vizsgálta meg részletesen, érdemben nem bírálta el. Általánosságban más és más megközelítésből foglaltak állást abban, hogy miért is alaptalanok a kereseti kérelmünkben előadottak. A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között a jogerős ítéletet megváltoztathatja, de a Kúria a jogerős ítéletet helybenhagyta. Így egyetlen egy bírói fórum sem vizsgálta meg érdemben az elsődleges kereseti kérelmünk egyetlen egy elemét sem. A másodlagos kereseti kérelmünkkel még említés szintjén sem foglalkozott egyetlen egy bírói fórum sem. Az elsőként megjelölt igény teljesíthetlensége nem zárja ki a másodlagos igény érvényesíthetőségét. A másodlagos kereseti kérelmünket az elsődleges kérelmünk elutasításának esetére terjesztettük elő, ha a bíróság az elsődleges kereseti kérelmünket elutasítja, érdemben kellett volna döntenie a másodlagos kereseti kérelem tárgyában.

A kereseti kérelmünkben az alperesek kártérítési kötelezettségét a Pp. 2. § (3) és a Ptk. 339. § (1) és 349. § (3). bekezdésére alapítottuk. Ezzel szemben az első és másodfokú bíróságok személyiségi jogsértés alapján bírálta el a keresetet, melyet a nem terjesztettünk elő. Ezzel megsértve a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, valamint a kereseti kérelmen túlterjeszkedve a Pp. 215. §-át megsértve hozta meg a döntését.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tisztességes eljáráshoz fűződő jogot összességében sérelem éri, mivel a bíróságok csak formálisan, csak a keresetben megjelölt korábbi ítéletek tartalmára hivatkozva utasították el a kereseti kérelmünket, és a jogvitát a továbbiakban egyáltalán nem vizsgálták. Ebben a körben a tisztességes eljárásból a bírósághoz fordulás joga ugyan érvényre jut, hiszen bárki benyújthat bármilyen alapon keresetet. A bírósági eljárás hozzáférhetősége tehát nem került elvonásra, így ebből a szempontból a tisztességes eljárás nem sérült. Azonban a kialakult gyakorlat miatt, mely esetünkben is érvényesült érvényesíthetetlenek a bírósággal szembeni igények, így nem biztosított a tisztességes eljárás joga. Az eljárás akkor válik tisztességtelenné, amikor a jogvitát tartalmilag nem bírálja el, érdemi, végrehajtható döntést nem hoz.

Ezzel sérült az Alaptörvényben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból közvetlenül következő jogunk, hogy a bíróságok az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeket érdemben nem bírálja el.

Az Alkotmánybíróság a 778/D/2000. AB határozatában is megfogalmazta:

„ Sem a jogerő, sem az ítéletek Bszi. 7. §-ában foglalt kötelező volta nem jelenti azt, hogy az alapeljárásban részt vett fél el lenne zárva attól, hogy – az alapeljárásban hozott határozat jogellenességét állítva, bizonyítva kárát illetve a sérelmezett határozat és a kár közötti okozati összefüggést- kártérítés iránt folyamodjon. A kártérítés megítélésének további feltétele, hogy az eljáró bíróság magatartása felróható legyen, továbbá hogy a sérelem rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható és a károsult a kár elhárítására alkalmas jogorvoslati lehetőséget igénybe vette (Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdés). A Bszi. támadott rendelkezése, valamint a jogerő azt zárja ki, hogy az alapperben hozott határozat újra vitássá legyen tehető. Annak – szemben a az indítványozó érvelésével- nincs akadálya, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igényt elbíráló

bíróság az alapperben hozott határozat tekintetében megállapítsa a jogellenességet (a kártérítés egyik feltétele)."

A peranyag szolgáltatása, bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség

A perben minket terhelt a peranyag szolgáltatási kötelezettség, a bíróság tájékoztatása szerint. („perben a peranyag szolgáltatási kötelezettség a peres feleket terheli”). Jogosultak és egyben kötelesek is voltunk arra, hogy az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat a bíróság rendelkezésére bocsássuk. Vállaltuk, hogy a 55.P22.422/2006. sz. per teljes iratanyagát lefénymásoljuk. A bíróság vállalta, hogy hivatalból megkeresi a bíróságot az iratok hivatalos használatra történő megküldése véget (2016. 07.07. 8. sz. jegyzőkönyv). Végül is mellőzte az iratok beszerzését a bírósági elévülés miatt, annak ellenére, hogy az alperesek eljárásai és ítéletei ezen korábbi eljárást érintették és részben ezen eljárásban hozott határozatokra hivatkozva utasította el a Szegedi Törvényszék a keresetet.

A bíróságokat jogszabályi kötelezettség terheli a felek előzetes tájékoztatása vonatkozásában a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tények, a bizonyítási teher és a bizonyítás sikertelenségének következménye szempontjából (1/2009. (VI.24.) PK vélemény). A Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségnek úgy kell eleget tenni, hogy ezt követően a félnek módja legyen annak teljesítésére.

A Szegedi Törvényszék Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatja: „, hogy a perben a felperesek kötelezettsége bizonyítani, hogy az alperesek hivatkozott jogellenes magatartásával okozati összefüggésben a felpereseket a keresetben kár érte. A nem vagyoni kártérítési igény kapcsán bizonyítandó, hogy az alperesek a felperesek személyiségi jogát megsértették. Ezen tények bizonyíthatatlansága a felperesek terhére értékelendő.”

A tájékoztatás ellentétes és félrevezető, mivel a kereseti kérelmünkben a Pp. 2. §-ának (3) bekezdésében foglalt kártérítési igény alapjául nem jelöltük meg személyiségi jogsértést, hanem az alapjogi sérelemre megsértésére hivatkoztunk.

A jogalkotó a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség keretében az várja a jogalkalmazótól, hogy ne téves, hanem a helyes anyagi jogi szabályok alkalmazásához szükséges bizonyítandó tényekről és az ezekhez kapcsolódó bizonyítási teherről tájékoztassa a felet. Ezzel egy olyan speciális jogi helyzet keletkezik, amelyre az jellemző, hogy az anyagi szabályok körében kimutatható jogalkalmazási tévedés az eljárásjogi természetű tájékoztatási kötelezettség fogyatékoságaként jelenik meg.

Az Alaptörvény biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot a bírósági perekben, melynek egyik eleme a tájékoztatáshoz való jog. A fentiek alapján a bíróság megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, mivel téves tájékoztatással látott el, mely alapján joghátrány okozott, mely az egész eljárásra kihatással volt.

Jogértelmezés alkotmányos követelménye

Az Alkotmánybíróság több esetben is megállapította, hogy az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek. Az Alkotmánybíróság később számos határozatában megerősített, és hatályos, következetes

gyakorlatának megfelelő, 6/1998. (III.11.) AB határozatában megállapította, hogy a „fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes” (ABH1998,95.) legutóbb megerősítette a 3254/2018. (VII.17.) AB határozat, Indokolás (41). Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható, alapjogsérelemre nézve”. (20/2017. (VII. 18) AB határozat (továbbiakban Abh2.) Indokolás (17). (Alkotmánybíróság 23/2018. (XII.28) AB határozata, Indokolás (26-27).

Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: „(a) bírói függetlenségnek nem korlátozza, sokkal inkább biztosítja a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségétől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel /Indokolás (23).” (Alkotmánybíróság 23/2018. (XII.28) AB határozata, Indokolás (28).

A bíróság feladata a jogértelmezése, azonban feladatát csak az Alaptörvény keretei között, a jogalkotói cél elsődleges figyelembevételével, de semmiképpen sem annak ellenére gyakorolhatja. Ezen rendelkezés a hatalommegosztás elvének érvényesülését biztosítja, hogy kizárja, hogy a bíróság a jogértelmezése során jogalkotóvá váljon. A jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előreláthatósági elvárás (20/2017.(VII. 18.) AB határozat, Indokolás (45). Jelen ügyben a döntés jellegét az alapozza meg, hogy a bíróság tudatosan mellőzte az Alaptörvény 28. cikk és a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján annak alkalmazását, pontosan meg nem jelölt jogszabályhelyre, illetve meg nem határozható forrásra hivatkozva annak alkalmazását elvette.

Jelen ügyben a bíróságok jogértelmezése nem felel meg a jogszabály céljának, mivel az alábbi előírásokat figyelmen kívül hagyta:

- A Pp. 2. §-ának (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség elmulasztása esetén a fél – alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással – méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. A Pp. 2. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy összhangban az 1. §-ban foglaltakkal a feleknek a jogvitáik elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A jogszabály megfelelő értelmezését több Kúria döntés is segítette a BH +2012. 9.380. Pfv. III.20.678/2011/3. sz. ítélete, Pfv. III. 21.996/2012/4. sz. ítélete, Pfv. III.20.444/2013/16. sz. ítélete.

A per tisztességes lefolytatásához való jog a bírósággal szemben azt a követelményt támasztja, hogy az eljárás vezetése maga a Pp. amely a polgári peres eljárás alapelveinek megfelelően történjen. A bíróságnak ennek megfelelően azt kell vizsgálnia, hogy e jogsérelemek fennállnak-e. Az eljárás elhúzódása a Pp. 2. § (2) bekezdése alapján a per befejezésének ésszerű időtartama a jogvita tárgyát és természetét, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményeit figyelembe véve határozható

meg. A követelést megalapozó alapjogi sérelem kérdésében nem lehet anélkül állást foglalni anélkül, hogy ne történne meg az eljárási és ügyviteli szabályok alkalmazásának az ellenőrzése abból a szempontból, hogy azok megsértése jelenti-e az (1) bekezdésben írt alapjogok megsértését. Ezt a követelményt maga az (1) bekezdés rendelkezése támasztja, hiszen az említettek megítélése nélkül e jogok sérelméről állást foglalni nyilvánvalóan nem lehet. Ha pedig az eljárási alapjog megsértése megtörtént maga a jogszabály állít fel védelmet amellett, hogy méltányos elégtétellel ellensúlyozható hátrány következett be.

- Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésben meghatározott speciális feltételek, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt feltételek együttesen fennállnak az alapperben eljáró bíróságok terhére.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének törvényben meghatározott feltétele, hogy az igazságszolgáltatás működésével, a bíróság feladatainak ellátása körében kifejtett tevékenységgel vagy mulasztással álljon oki összefüggésben. A kárigény elbírálásának további feltétele, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette. A kártérítési peres eljárás az alapperben hozott jogerős ítélettel kapcsolatban nem teremt újabb jogorvoslati lehetőséget, tehát az nem bírálható felül. Nincs akadálya azonban annak, hogy a kártérítési per bírósága vizsgálhassa az alapper bíróságának az esetleges károkozó magatartását, vagy mulasztását, illetőleg az ebből származó esetleges kártérítési felelősség fennállását. Ezek a kérdések ugyanis az alapperben nyilvánvalóan nem képezték vizsgálat tárgyát és ezért annak eredménye sem jelenhetett meg a jogerős ítéletben (Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.542/2012/6. sz. ítélete).

a) A kártérítési per bírósága, illetve az alapperben eljáró bíróságok arra hivatkoztak, hogy a perben előterjesztett igények nem jelenthetnek újabb jogorvoslatot a felperesek számára a korábbi peres eljárásban meghozott érdemi döntés ellen.

A Pp. 229. § (1) bekezdése kimondja: „A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).”

A keresetet a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján el kellett volna utasítani, vagy a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást megszüntetni. A bíróságok nem utasították el a keresetet, illetve nem szüntették meg az eljárást. Ezzel szemben a bíróságok a keresetet „érdemben” bírálta el, és utasította el az ismertettek alapján.

b) „Ha a jogalkalmazó szerv a jogszabály egyértelmű, több értelmezési lehetőséget nem megengedő rendelkezését hagyja figyelmen kívül menthető jogalkalmazási tévedésről nem lehet szó” BH 2003.6.236.

A bíróságok egyértelmű értelmezési lehetőséget hagytak figyelmen kívül, melyek jogalkalmazási tévedésnek nem lehet minősíteni:

- „A beszámítási kifogás elbírálásával kapcsolatban tehát ítélt dologról csak akkor és annyiban lehet szó, amennyiben a bíróság az ellenkövetelést az ítéletbe ténylegesen beszámította.” (315/2000. sz. polgári elvi határozat Legf. Bír. Pfv. VI. 21 782/1999. sz.) BH1977.244. „Az ítélet anyagi jogereje a beszámítani kért követelésre- a beszámítás erejéig – csak akkor terjed ki, ha a bíróság a beszámítási kifogásnak helyt adott/ Pp.229.§(3) bek./.

- BH 2013.3.64. A bíróságnak először azt kell vizsgálnia, hogy a szerződés létrejött-e, volt-e feleknek szerződéses akarata, ezt követően vizsgálandók a semmisségi, illetve megtámadási okok (Ptk.205. §, 234. §, 236. §, Inyvtv. 62. § (1) bek. a) pontja, 63. §).
- BH+ 2011.8.347. A létre nem jött szerződés alapján nyújtott pénzszolgáltatást a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alapján kell visszatéríteni (Ptk. 361. § Pp. 3. §).
- BH+2012.8.343. A szerződés semmisségét a bíróságnak hivatalból észlelnie kell. Ennek elmulasztása súlyos eljárási szabálysértés (Pp. 200. §, 234. §. 275. §).
- BH+2006.12.546. A szerződés érvényességét a megkötésének időpontjában irányadó tények és körülmények alapján kell megítélni (Ptk. 200. §).
- BH+2007.4.165. Az érvénytelenségi ok fennálltát a szerződés megkötésének időpontjára vetítetten kell vizsgálni. Az érvénytelenségi ok utólagos elhárulása önmagában nem orvosolja az érvénytelenséget (Ptk. 200. §, 237.§, 239.§ és az 1994. évi LV. tv. 13. §).
- BH+2014.7.300 A semmisség hivatalból történő észlelése a másodfokú eljárásban is kötelezettsége a bíróságnak, ha az elsőfokú eljárás adataiból a semmisségi ok fennállása egyértelműen megállapítható...(1952. III. tv. 270. § (2) bek., 1952. évi III. tv. 275. § (3) bek. 1952. évi III. tv. 275. § (4) bek.).
- BH2008.6.144 A szerződés hatályossá nyilvánítása nem eredményezhet olyan helyzetet, mint amilyen a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén keletkezne –A hatályossá nyilvánítás alkalmazásával a bíróság nem kényszerítheti ki az érvénytelen szerződés teljesítését (Ptk. 237. §, 238. §).
- BH 2003.9.389. Lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ha a bíróság a fél részére nem teszi lehetővé észrevétel megtételét a szakértő véleményérem kiegészítő véleményére. (Pp. 180. § (3) bek., 182. § (2) és (3) bek.)
- BH+2006.5.216 A szakértői vélemények között mutatkozó lényeges eltérés feloldásának elmulasztása az ítélet megalapozatlanságát eredményezi (Pp. 182. §, 206. §).
- BH 2014.6.184 A bíróság tájékoztatási kötelezettsége a Pp. 7. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 8. § (1) bekezdése alapján pártfogó ügyvéd képviselői lehetőségére is kiterjed. A tájékoztatás az adott eset és a peres fél konkrét körülményeihez képest, részletesen és teljes körűen, a peres eljárásban akár többször is meg kell adni. Súlyos eljárási szabálysértés, ha a tájékoztatás, és ennek következtében a jogi képviselő mellőzése miatt a peres fél igényérvényesítése csorbát szenved (Pp. 7. § (1) és (2) bek. 8. § (1) bek. 1/2009. (VI.24.) PK vélemény 1-3 pont.)

A bírósági döntések azért sértik a jogainkat, mert az előző pontokban megfogalmazottak szerinti jogalkotói szándéknak, Alaptörvénnyel összhang szerinti értelmezésnek ellentétesen értelmezik a jogszabályokat. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjog csak akkor biztosított, ha a bíróságok a peres eljárás során a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikkének figyelembevételével azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, és nem pedig önkényes módon. A bíróságok indokolatlanul figyelmen kívül hagyták a hivatkozott jogszabályokat, az Alkotmánybírósági döntéseket, kialakított normákat. Ezzel megsértették az Alaptörvényben biztosított jogainkat.

Alkotmánybíróság 3095/2016. (V.12.) AB végzés indokolása szerint is: „ha a bírói döntés összefügg alapvető joggal és az adott bírósági ügyben lényeges jog érvek tárgyilagos értékelésével semmiféle módon nem támasztható alá, kétségtelenül alkalmazandó törvény jelentésétől feltűnően elszakadt ésszerűtlen okfejtésen alapul, az elemi logika szabályait semmibe veszi, akkor a jogértelmezés lehet önmagában is alapjogsértő.”

Az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV.18.) AB Határozat, Indokolás (51) pontjában megállapította: „Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban jogvédelmi szerepe van, mert az Abtv. 26–27. §§ rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi fórumként végső soron maga garantálja {8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [55]}.”

Indokolási kötelezettség

Az indokolás hiánya vonatkozásában az Alkotmánybíróság, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. [26]

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [34]}. [27]

Keresetünkben a Pp. 2. § (3) bekezdése szerint az alapjogi sérelemre alapított kártérítést, illetve a Ptk. 349. § (3) bekezdése, 339. § (1) bekezdése alapján vagyoni és nem vagyoni kártérítés megtérítésére kértük kötelezni a bíróságot. A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerülő jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a felek által előterjesztett kérelmekhez, jognyilatkozathoz kötve van, azokat tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróság a feladataként határozza meg, hogy a feleknek a jogvita elbírálása során a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogának érvényesítését. Az ítéletek az (1) bekezdésben írt kötelezettségeket megsértését sem vizsgálták. Az eljáró bíróságok egyike sem adott számot arról, hogy miért hagyták figyelmen kívül a keresetünkben, illetve a fellebbezésünkben, és a felülvizsgálati kérelmünkben előadottakat az eljárási és ügyviteli

szabályok alkalmazásának ellenőrzését, természetesen abból a szempontból, hogy azok megsértése jelenti-e az (1) bekezdésben írt alapjogok megsértését. Ezt a követelményt maga az (1) bekezdés rendelkezése támasztja, hiszen az említettek megítélése nélkül e jogok megsértéséről állást foglalni nem lehet. A vagyoni és nem vagyoni kár vizsgálata során kártérítési per bírósága nem vizsgálta, hogy az alapper bíróságának esetleges károkozó magatartását, vagy mulasztását, illetőleg ebből származó kártérítési felelősség fennállását. Ezek a kérdések ugyanis az alapperben nyilvánvalóan nem képezték a vizsgálat tárgyát és ezért annak eredménye sem jelenhetett meg a jogerős ítéletben.

A Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A perben eljáró bíróságok nem tettek eleget, hogy az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeinket kellő alapossggal megvizsgálják és annak értékeléséről számot adjanak. A bíróságok formailag, általános megállapításokkal indokolták a határozataikat, mivel érdemi döntés indokául nem szolgálhat ítélt dologra történő hivatkozás.

A Szegedi Ítéltáblának a Szegedi Törvényszék ítéletét a fellebbezésemben kért elsődleges kérelem alapján meg kellett volna változtatnia, olyan kérdésekben is határozhat, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetőleg nem határozott a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kell (és lehet) döntenie, ennek figyelmen kívül hagyása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárási hiba (BH 2017.2.61.).

A másodfokú bíróság a másodlagos kérelmünket éremben nem vizsgálta meg, és nem indokolta meg annak mellőzésének okát sem. Nem adta annak okát sem, hogy az elsőfokú bíróság téves tájékoztatása miatt orvoslása miért nem történt meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével. Az elsőfokú bíróság tájékoztatása alapján nem igazoltuk a személyiség jog megsértése miatti károkozást, mivel keresetünket az alapjogok sérelmére alapítottuk. Az elsőfokú bíróság által megkívánt személyiségi jogsértésre vonatkozó tényállás felderítetlen nem álltak a bíróság részére. A másodfokú bíróság a felderítetlen tényállás miatt, nem adta indokát arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét miért nem helyezte hatályon kívül, illetve a kiegészítő rész-bizonyítás körében miért nem tett intézkedést annak beszerzésére.

A bíróságok, illetve a Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletében nem indokolta meg, hogy a kereseti kérelem, a fellebbezés, és a felülvizsgálati kérelem alapján miért a személyiségi jogsértés vizsgálták annak ellenére, hogy arra beadványainkban nem is hivatkoztunk. Nem indokolták meg azt sem, hogy az alapjogi sérelmet miért nem vizsgálták meg, miért nem találták bizonyítottnak.

A Kúria fenntartja a felülmérlegelés lehetőségét, e körben maga is megváltoztathatja a jogerős ítéletben foglalt tényállást, és ez alapján maga is hozhat új érdemi döntést.

Az indokolási kötelezettségét azzal is megsértették a bíróságok, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem adott számot határozatában. A bíróságok önkényesen jártak el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem alkalmazták.

A bíróságok indokolási kötelezettség alkotmányos követelményét megsértették, hogy nem indokolták meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan, önkényesen jártak el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vették figyelembe. Harmadrészt önkényesen jártak el akkor is, amikor döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a Kúria, illetve az Alkotmánybíróság több eseti döntésében is meghatározott.

A bíróságok megsértették az alkotmányos értelemben vett indokolt bírói döntéshez való jogunkat azzal, hogy a meghozott döntésüket nem az Alkotmánybíróság által kidolgozott alaptörvényi értelmezésnek megfelelő szinten és tartalommal indokolták meg.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját /22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (95)/, azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelyeknek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek. E követelmények vonatkozásában az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alkotmány alatt és az Alaptörvény hatályba lépését követően is következetes volt. A jogorvoslat egyik elemeként az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását rögzítette /35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/, melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is. További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslati lehetőség, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát /3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás (37), 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/. Végezetül pedig a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában /9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás (28), 20/2015. (VI.16.) AB határozat, Indokolás (16), vagyis elégséges az egyfokú jogorvoslat.” 25/2018. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás (17).

A Szegedi Törvényszék úgy utasította el kereseti kérelmünket, hogy nem megfelelő tájékoztatással látott el, a kérelmünkön túlterjeszkedve döntését olyan jogsértésre alapította, melyre nem is hivatkoztunk. Így a kereseti kérelmünkben előadottak elbírálásra nem kerültek. A fellebbezésünkben foglaltakat figyelmen kívül hagyva a Szegedi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéltében kifejti, hogy a Pp. 2. § (1) bekezdése szerint nem tekinthetők egyben személyiségi jogoknak is, ezek elsődlegesen nem az emberi individuum védelmét, hanem az állami közreműködés mellett zajló eljárások megfelelő funkciójú megvalósulását, érvényesülést szolgálják. A felperesek egyetlen egy állított alapjog sem sérült, ezért erre alapított vagyoni és nem vagyoni kártérítési igényeik már jogalapjában alaptalannak bizonyulnak. A felülvizsgálati kérelmünkben foglaltak ellenére a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályban fenntartotta. A bíróságok azt az álláspontot foglalták meg, hogy a perben előterjesztett igények nem jelenthetnek újabb jogorvoslatot a felperesek számára a korábbi peres eljárásban meghozott érdemi döntés ellen.

A bíróságok kereseti kérelmünket nem vizsgálták meg, nem bírálták el, ezzel nemcsak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogunkat sértették meg, hanem a jogorvoslathoz való alapvető jogunkat is, mivel az eljárást le sem folytatták.

Az Alkotmánybíróság megállapította: „ Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. „ (3064/2014. (III.26.) AB határozat, Indokolás (16)-(17)). Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozat, Indokolás (26).

A jogorvoslatnak is csak a formális lehetősége lett biztosítva részünkre. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a beadványunkban részletesen kifejtett indokaink alapján a Szegedi Törvényszék 1.P.20.802/2016/33. sz., a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.801/2017/7. sz., valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.500/2018/5. sz. ítéletét, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést megsemmisíteni szíveskedjen.

Budapest, 2020. április 02.

Tisztelet

Melléklet:

- Szegedi Törvényszék 1.P.20.802/2016/33. sz. ítélete
- 2017.július 25. napján kelt fellebbezés
- Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.801/2017/7. sz. ítélete
- 2018. július 27. napján kelt felülvizsgálati kérelem
- Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.500/2018/5.sz. ítélete
- Adatkezelési nyilatkozat